

Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας: Μετάνοια σημαίνει αλλαγή του πυρήνα της υπάρξεώς μας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Η σημασία της μετάνοιας για την ύπαρξη του ανθρώπου, η αλλαγή που αυτή προκαλεί στον πυρήνα του ανθρώπου, είναι θέματα που έχουν κεντρική σημασία στην Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου, επί τη ενάρξει της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Όπως σημειώνει ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας μεταξύ άλλων: “Μετανοώ σημαίνει αλλάζω νού, αλλά αυτό δεν υπονοεί ότι απλώς αλλάζω τον τρόπο που σκέπτομαι και υιοθετώ ένα διαφορετικό τρόπο σκέψεως ή μία σύγχρονη κοσμοθεωρία. Οι θεοφόροι Πατέρες μας διδάσκουν ότι ο νούς του ανθρώπου είναι κάτι πολύ βαθύτερο, είναι η καρδιά του, δηλαδή το κέντρο της υπάρξεώς του”.

Μακάριος, ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, ὑπέρτιμος καὶ Ἐξαρχος πάσης Ὠκεανίας, τοῖς Θεοφιλεστάτοις Ἐπισκόποις, τῷ

εὐαγεῖ κλήρω, ταῖς μοναστικαῖς ἀδελφότησι, καὶ παντὶ τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι τῆς ἐν Αὐστραλίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι καὶ ἀγαπητά μου παιδιά,

Εἰσερχόμαστε, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ αὔριο στὸ στάδιο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ὅπου μέσα ἀπὸ τὰ πνευματικὰ ὅπλα τῆς νηστείας, τῆς προσευχῆς, τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῶν πλουσίων λατρευτικῶν εὐκαιριῶν ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει νὰ βιώσουμε τὴν κατάσταση τῆς μετανοίας.

Μετανοῶ σημαίνει ἀλλάζω νοῦ, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ὑπονοεῖ ὅτι ἀπλῶς ἀλλάζω τὸν τρόπο ποὺ σκέπτομαι καὶ υἰοθετῶ ἓνα διαφορετικὸ τρόπο σκέψεως ἢ μία σύγχρονη κοσμοθεωρία. Οἱ θεοφόροι Πατέρες μᾶς διδάσκουν ὅτι ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κάτι πολὺ βαθύτερο, εἶναι ἡ καρδιά του, δηλαδὴ τὸ κέντρο τῆς ὑπάρξεώς του, γι' αὐτὸ ἄλλωστε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέγει «ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται» (Μκ. 7, 21).

Μετάνοια, σημαίνει τὴν ἀλλαγὴ τοῦ πυρῆνα τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ τὴ μεταστροφή τοῦ νοῦ μας, ὥστε νὰ γίνει, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «νοῦς Χριστοῦ» (πρβλ. Α' Κορ. 2, 16). Αὐτὸ συνιστᾷ τὸ γεγονὸς τῆς μετανοίας καὶ ὄχι μιὰ ἀπλὴ ἐξωτερικὴ μεταβολή ἢ ἓνα στιγμιαῖο ἐπεισόδιο ἀλλαγῆς μιᾶς σκέψης ἢ μιᾶς συγκεκριμένης νοοτροπίας. Ἡ μετάνοια εἶναι ἓνας παρατεινόμενος τρόπος ζωῆς.

Ἡ κλήση τῆς Ἐκκλησίας μας λοιπόν, γιὰ τὴ Μ. Τεσσαρακοστή, εἶναι ἡ μετάνοια, ποὺ παραπέμπει σὲ μιὰ διαρκὴ πορεία, σὲ ἓνα σταθερὸ προσανατολισμὸ τῆς ὑπάρξεώς μας πρὸς τὸν Χριστό. Καὶ ὅταν ὑπάρχει αὐτὸς ὁ προσανατολισμὸς, τότε βιώνουμε τὴν ἀληθινὴ μετάνοια ποὺ δὲν ὁδηγεῖ σὲ μιὰ συναισθηματικὴ καὶ ἠθικιστικὴ ἀλλαγὴ. Βιώνουμε τὴν κατάσταση τῆς μετανοίας ποὺ δὲν εἶναι ἐπιφανειακὴ, ἐπίπολαιη καὶ ποὺ δὲν κυριαρχεῖται ἀπὸ τύψεις καὶ ἐνοχικὰ σύνδρομα, ἀλλὰ λυτρώνει καὶ ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπο καὶ, ἐν τέλει, ἀλλάζει τὴ ζωὴ του.

Μὲ αὐτὲς τὶς ἀπλὲς ἀλλὰ καρδιακὲς σκέψεις, εὐχομαι πατρικῶς νὰ βιώσουμε ὅλοι μας αὐτὴν τὴν Μ. Τεσσαρακοστή τὸ γεγονὸς τῆς μετανοίας καὶ νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ ἐορτάσουμε τὴν λαμπροφόρο ἡμέρα τῆς Ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου.

Ἐν Σύνεδρῳ, τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, ἔτει 2025ω,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Αὐστραλίας Μακάριος
Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξάρχος πάσης Ὠκεανίας